

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากแถบวิดิทัศน์ที่มีเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ ผู้วิจัยได้สรุป สาระสำคัญที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้ โดยเสนอเป็นลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากแถบ วิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกัน มีผลต่างของ คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังชมแถบวิดิทัศน์ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนชุมชนวัด สมรโกฏิ อ.เมือง จ.นนทบุรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 90 คน โดยใช้การ หาตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-State Sampling) ในขั้นตอนแรกใช้วิธีการหาตัวอย่างแบบ กระจุก (Cluster Sampling) หาตัวอย่างจากกลุ่มจังหวัดในเขตการศึกษาที่ 1 ได้จังหวัดนนทบุรี แล้วจึงนำรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรีจำนวน 150 โรงเรียน มาหาตัวอย่างแบบสุ่ม ได้

โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ แล้วจึงใช้วิธีการหาตัวอย่างแบบช่วงชั้น (Stratified Sampling) โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษในระดับ 1 จำนวน 30 คน ระดับ 2 จำนวน 30 คน ระดับ 3 และ 4 จำนวน 30 คน แล้วจึงนำมาหาตัวอย่างแบบสุ่ม (Simple Random Sampling) เป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียน 30 คน ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่าง ๆ กระจายไปในจำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อให้เรียนจากแถบวิดิทัศน์กลุ่มละแบบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบชุดก่อนชม (Pre-Test) เพื่อเก็บคะแนนไปเปรียบเทียบกับคะแนนหลังชมรายการจากแถบวิดิทัศน์

ในการดำเนินการทดลองเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ชมรายการจากแถบวิดิทัศน์แต่ละแบบแล้ว ผู้วิจัยได้จัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทันที โดยให้เวลาทำแบบทดสอบ 10 นาทีเท่ากับเวลาที่กำหนดให้ในการทำแบบทดสอบชุดก่อนชม ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่เข้าทำการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ได้ชมรายการจากแถบวิดิทัศน์กลุ่มละแบบแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่ 1 ได้ชมรายการจากแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคภาพตัด กลุ่มที่ 2 ได้ชมรายการจากแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคซูมและกลุ่มที่ 3 ได้ชมรายการจากแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคภาพจางซ้อน

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกันมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนชมและหลังชมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแถบวิดิทัศน์ที่มีเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกัน ผลของการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากแถบวิดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย

เท่าที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามา ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพทั้ง ๓ ชนิดดังกล่าวข้างต้นกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จะมีก็แต่การรับรู้

ความหมายกับการตัดต่อเท่านั้น ซึ่งคิง กายสอน (2524: 43) ได้ศึกษาผลการรับรู้ความหมายของผู้ชมรายการโทรทัศน์ การสอนที่ใช้การตัดต่อแบบต่าง ๆ พบว่า วิธีตัดต่อแบบภาพจางซ้อนเร็วผู้ชมรายการรับรู้ได้ดีที่สุด ลำดับที่สองคือ การตัดต่อแบบตัดภาพล้มปลิ้น ลำดับที่สาม คือ การตัดต่อแบบตัดภาพต่อเนื่อง ลำดับที่สี่คือ การตัดต่อแบบภาพซ้อนภาพ โดยแตกต่างจากการตัดต่อแบบภาพจางเข้า-จางออกเร็ว แบบภาพจางเข้าจางออกช้า และแบบจางซ้อนช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาเหตุที่การวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของคิง กายสอน นั้นอาจเป็นเพราะว่า เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพทั้ง ๓ แบบต่างก็ประกอบด้วยภาพถ่ายระยะไกลและภาพถ่ายระยะใกล้ที่มีรายละเอียดเหมือนกัน รวมทั้งการใช้เสียงบรรยายเหมือนกัน เมื่อนักเรียนได้เห็นภาพเหมือนกันเสียงเหมือนกันในระยะเวลาที่เท่ากัน จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพนั้นไม่ได้ทำให้เกิดผลแตกต่างกันแต่อย่างใดในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแถบวีดิทัศน์

ผลจากการเก็บคะแนนจากแบบทดสอบก่อนชมและหลังชมปรากฏชัดเจนว่านักเรียนที่เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแถบวีดิทัศน์ที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกันทั้ง 3 แบบ ต่างก็ได้คะแนนหลังชมมากกว่าก่อนชม นั้นแสดงว่านักเรียนทุกคนมีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกิดขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของเชปพาร์ด (Shepard 1967: 156-163, quoted in Cermake 1972: 98) ที่กล่าวไว้ว่า การที่ให้นักเรียนได้ดูได้เห็นซึ่งเป็นมูลฐานของการเรียนการสอนนั้น นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับการเรียนรู้และการจดจำมาก การจำได้ในภาพของมนุษย์นั้นอยู่ในเกณฑ์สูงมากถึง 65.5%

การเปลี่ยนขนาดภาพในการวิจัยครั้งนี้ คือ เทคนิคการตัดต่อลำดับภาพเพื่อให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียดของภาพมากขึ้น แม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเทคนิคทั้ง 3 แบบก็ตาม แต่ในการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการสอนก็จำเป็นต้องใช้เทคนิคดังกล่าว เพราะว่าการรับรู้ของเด็กจะเริ่มจากรูปแบบง่าย ๆ แล้วค่อยสลับซับซ้อนขึ้น (John French 1952) นอกจากนี้แล้ว นักจิตวิทยากลุ่ม เกสทอลท์ (Gestalt) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการรับรู้ส่วนรวมทั้งหมดเข้าด้วยกันก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย จากหลักการข้อนี้สามารถนำมาใช้อธิบายการรับรู้ภาพโดยการรับรู้จะเริ่มจากส่วนรวมหรือทั้งหมดอันเป็นส่วนหยาบ ๆ หรือง่าย ๆ ก่อนแล้วจึงค่อยพิจารณารายละเอียดซับซ้อนทีหลัง ดังนั้นการลำดับภาพวีดิทัศน์ควรเป็นภาพกว้างที่แสดงถึงส่วนรวมเพื่อดึงความสนใจ และสร้างความเข้าใจขั้นต้นให้แก่ผู้เรียนก่อนแล้วจึงใช้ภาพถ่ายระยะใกล้ที่แสดงรายละเอียดสำคัญของภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจุบันแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอนที่ผลิตได้ง่าย และใช้ต้นทุนไม่สูงมากนัก และสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนได้เห็นภาพและได้ยินเสียงพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะให้ผลดีกว่าการเรียนโดยครูสอน แล้วให้นักเรียนนึกภาพเอาเอง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ตรงกันได้
2. ในการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการเรียนการสอน การเลือกเทคนิคการลำดับภาพเพื่อเปลี่ยนขนาดภาพนั้น สามารถเลือกใช้แบบใดก็ได้เนื่องจากผลการวิจัยได้พบแล้วว่า เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพทั้ง 3 แบบคือ แบบภาพตัด ภาพขุม และภาพจางซ้อน ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. ควรมีการวิจัยในกลุ่มประชากรอื่น ๆ เช่น ในระดับมัธยม หรืออุดมศึกษา เพื่อหารูปแบบของกรายการที่มีการตัดต่อลำดับภาพอย่างเหมาะสมกับผู้ชมในระดับนั้น ๆ ต่อไป
4. การวิจัยครั้งนี้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบเก็บคะแนนทันทีหลังจากชมรายการจากแถบวีดิทัศน์ จึงอาจวัดได้เพียงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น ซึ่งอาจจะสูญหายได้หากขาดการทบทวนผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาต่อไปในด้านความจำและความคงทนในการจำว่า เทคนิคการลำดับภาพแบบต่าง ๆ จะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ในด้านความจำและความคงทนในการจำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย